

B9-0292/2022

3.6.2022

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų

pagal Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį

dėl pasaulinių grėsmių teisei į abortą: tikimybė, kad Aukščiausiasis Teismas panaikins teises į abortą JAV
(2022/2665(RSP))

Margarita de la Pisa Carrión, Jadwiga Wiśniewska, Elżbieta Rafalska, Elżbieta Kruk, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joachim Stanisław Brudziński, Witold Jan Waszczykowski, Tomasz Piotr Poręba, Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen, Cristian Terheş, Emmanouil Fragkos, Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch, Carlo Fidanza, Vincenzo Sofo
ECR frakcijos vardu

Europos Parlamento rezoliucija dėl pasaulinių grėsmių teisei į abortą: tikimybė, kad Aukščiausiasis Teismas panaikins teises į abortą JAV (2022/2665(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 168 straipsnio 7 dalį, kurioje nustatyta, kad Sąjunga savo veikloje „pripažįsta valstybių narių atsakomybę už jų sveikatos politikos apibrėžimą ir už sveikatos paslaugų ir sveikatos priežiūros organizavimą bei teikimą“,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 1948 m. gruodžio 10 d. paskelbtą Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, kurios 3 straipsnyje teigiama, kad „kiekvienas turi teisę į gyvybę, laisvę ir asmens saugumą“, o 18 straipsnyje teigiama, kad „kiekvienas turi teisę į minties, sąžinės ir religijos laisvę“,
- atsižvelgdamas į 1989 m. lapkričio 20 d. Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvencijos deklaraciją, kurios preambulėje teigiama, kad „vaikui [...] reikia ypatingos apsaugos ir priežiūros, taip pat atitinkamos teisinės apsaugos, tiek iki gimimo, tiek ir po jo“,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnį, kuriame teigiama, kad „kiekvienas turi teisę į minties, sąžinės ir religijos laisvę“ ir kad „teisė atsisakyti veikti dėl vidinių įsitikinimų yra pripažįstama pagal šios teisės įgyvendinimą reglamentuojančius nacionalinius įstatymus“,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos konvenciją dėl žmogaus teisių ir žmogaus orumo apsaugos biologijos ir medicinos taikymo srityje, kurios 4 straipsnyje dėl profesinių pareigų ir elgesio standartų nustatyta, kad „kiekviena intervencija sveikatos srityje, įskaitant tyrimus, turi būti atliekama laikantis atitinkamų profesinių pareigų ir standartų“,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 10 d. rezoliuciją dėl lytinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių¹,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį,
  - A. kadangi politikos, susijusios su lytine sveikata ir švietimu, reprodukcija ir abortais, formavimas ir įgyvendinimas išimtinai priklauso valstybių narių teisėkūros kompetencijai;
  - B. kadangi gyvybės vertė yra absoliuti ir sveika visuomenė pripažįsta šią vertę;
  - C. kadangi žmonės turi savimone, taigi jie iki galo nepažinūs ir ieško gyvenimo prasmės;

---

¹ OL C 468, 2016 12 15, p. 66.

- D. kadangi žmogaus orumas yra prigimtinis ir dėl jo niekada negali kilti abejonių;
- E. kadangi asmuo ir jo gyvybė savaime yra tikslas, ir šios gyvybės apsaugai negali būti taikomos jokios sąlygos;
- F. kadangi, siekiant užtikrinti laisvą sprendimų priėmimą, reikia pripažinti tiesą ir tikrovę, kad nebūtų jokios apgaulės;
- G. kadangi žmonės turi tinkamai naudotis savo laisve ir ją įgyvendinti siekdami savo ir kitų gerovės;
- H. kadangi Pagrindinių teisių chartijos 35 straipsniu garantuojama kiekvieno asmens teisė į profilaktinę sveikatos priežiūrą ir teisė naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis nacionalinės teisės aktų nustatyta tvarka, užtikrinant aukšto lygio žmonių sveikatos apsaugą;
- I. kadangi abortas yra motinos iščiose besivystančios gyvybės nutraukimas;
1. pažymi, kad Europos Sąjunga neturi kompetencijos nacionaliniu ar tarptautiniu lygmeniu formuoti ir įgyvendinti politiką, susijusią su lytine sveikata ir švietimu, reprodukcija ir abortais;
  2. pažymi, kad galimybė nutraukti nėštumą nėra pripažįstama žmogaus teise pagal tarptautinę teisę, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, atitinkamas sutartis ar Europos Žmogaus Teisių Teismo ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;
  3. pabrėžia, kad abortas niekada negali būti laikomas žmogaus teise, nes jis pažeidžia patį žmogaus teisių pagrindą ir prieštarauja pačiai žmogaus prigimčiai;
  4. mano, kad gyvybė ir sveikata yra neliečiamos ir neatimamos gėrybės, kurios yra žmogaus teisių įgyvendinimo pagrindas ir garantija;
  5. pažymi, kad žmogaus gyvybė yra neįkainojama ir turi būti puoselėjama; atkreipia dėmesį į tai, kad mūsų prigimtinė pareiga yra rūpintis gyvybe ir saugoti ją nuo bet kokios agresijos ar jos orumo pažeidimo;
  6. pažymi, kad nutraukus nėštumą panaikinama galimybė gimti unikaliam ir nepakartojamam žmogui;
  7. patvirtina, kad bet koks smurtas ir laisvės atėmimas yra kėsinimasis į žmogaus laisvę ir orumą;
  8. primena, kad *nasciturus* (negimęs vaikas) įgyja specialią teisinę apsaugą visais atvejais, kurie gali būti jam palankūs, prilyginant jo statusą naujagimio statusui;
  9. primena besilaukiančių moterų teisę į deramą dėmesį ir gydymą atsižvelgiant į jų pažeidžiamą padėtį;
  10. atkreipia dėmesį į tai, kad gyvybė iščiose yra trapi, tad jai gali prireikti ypatingos motinos priežiūros;

11. pažymi, kad apsisprendimo laisvė pažeidžiama, kai besilaukianti moteris bet kuriuo metu neturi objektyvios, teisingos ir visos informacijos apie savo nėštumą;
12. atkreipia dėmesį į tai, kad paciento savarankiškumas turi būti suderinamas su motinos bei vaiko fizinio saugumo ir jų gyvybių apsauga;
13. primena, kad tinkamas naudojimasis laisve reiškia labiausiai neapsaugotų ir pažeidžiamiausių asmenų apsaugą ir kad jis turi atitikti gerį ir tiesą;
14. primena kiekvienos besilaukiančios moters teisę laiku gauti medicininės priežiūros paslaugas, kad būtų užtikrinta aukšto lygio jos ir jos vaiko sveikatos apsauga;
15. primena, kad kai kurios besilaukiančios moterys gali atsidurti bejėgiškoje padėtyje, taigi valstybės narės privalo teikti ekonominę, socialinę ir psichologinę pagalbą ir įgyvendinti pagalbos priemones;
16. ragina pripažinti besilaukiančioms moterims paramą teikiančių institucijų teikiamą pagalbą;
17. primena, kad teises ir pareigas turi ir tėvas, ir motina, nes jiems tenka neišvengiama atsakomybė nuo nėštumo, ankstyvoje vaikystėje, vaikui augant ir bręstant;
18. atkreipia dėmesį į tai, kad bet koks vaikų skaičiaus apribojimas prieštarauja žmogaus teises reglamentuojančiuose teisės aktuose įtvirtintai teisei į gyvybę ir yra svarbus užtikrinant demokratinę teisinę valstybę;
19. primena, kad priverstine sterilizacija pažeidžiamas moterų orumas ir pagal Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statuto 7 straipsnį tai yra agresijos aktas;
20. primena, kad priverstinis abortas yra pagrindinių teisių pažeidimas, kuris turėtų būti viešai pasmerktas ir už kurį turėtų būti vykdomas baudžiamasis persekiojimas;
21. ragina paskelbti deklaraciją, kad nėštumo nutraukimas dėl kūdikio moteriškos lyties yra nepriimtinas, laikomas diskriminacija dėl lyties ir tokios praktikos turi būti visiškai atsisakyta;
22. pažymi, kad motinos, kurių kūdikiai gali turėti kokių nors įgimtų ydų arba fizinių ar biologinių trūkumų, dažnai skatinamos nutraukti nėštumą, todėl visuomenė gali atstumti šiuos asmenis;
23. ragina pripažinti, kad kai kurios moterys po aborto patiria psichologinę žalą ir apgailėstauja, kai dėl nepakankamo švietimo ir informacijos apie tai nebuvo laisvai, sąmoningai ir atsakingai pagalvota;
24. primygtinai ragina valstybes nares reikalauti oficialaus tėvų sutikimo, kai nepilnametis svarsto nutraukti nėštumą, nes tėvai yra atsakingi už jo priežiūrą ir ugdymą;
25. primygtinai ragina valstybes nares atkreipti dėmesį į tai, kad vykdomos prieš nėštumą nukreiptos kampanijos, kurios diskredituoja motinystės aspektus ir gali neigiamai paveikti žmonių gyvenimo pasirinkimą;

26. ragina atkreipti dėmesį į spaudimą, kurį besilaukiančioms moterims gali daryti emocinė, šeimos ir socialinė aplinka, kai jos gali būti verčiamos nutraukti nėštumą, o tai daro poveikį jų apsisprendimo laisvei;
27. pažymi, kad sveikatos priežiūros specialistų teisė atsisakyti veikti dėl vidinių įsitikinimų yra pagrindinė ir esminė teisė medicininės priežiūros srityje ir kad jie niekada negali būti verčiami ar spaudžiami veikti nepaisant profesinės medicinos etikos;
28. primena, kad pakartotinai ir (arba) grasinant siūlyti nutraukti nėštumą yra kėsینimasis į moterų sąžinės ir apsisprendimo laisvę;
29. atkreipia dėmesį į tai, kad sąžinės laisvę reikia gerbti, o žmonės turi turėti galimybę laisvai reikšti skirtingas idėjas, pažiūras ir įsitikinimus;
30. smerkia tai, kad politiniame ir socialiniame diskurse vykdoma tam tikrų nuomonių dėl gyvybės apsaugos cenzūra;
31. pabrėžia, kad lytinio švietimo mokyklose politikos formavimas ir įgyvendinimas priklauso išimtinai valstybių narių kompetencijai ir kad šios politikos srityje visada turi būti atsižvelgiama į tėvų atsakomybę;
32. primena, kad kūdikis nuo pat ankstyvosios embriono stadijos gali nukentėti dėl bet kokio kišimosi ar agresijos natūralaus nėštumo metu;
33. pažymi, kad būtina nagrinėti praktikos, prieštaraujančios gyvybės apsaugai, legalizavimo poveikį mūsų visuomenei;
34. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūrai ir Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.